

Bouzovské noviny

únor 2026

č. 1/2026

Vážení spoluobčané,

s prvním vydáním Bouzovských novin v roce 2026 Vás všechny srdečně zdravím a pevně věřím, že jste vstup do nového roku zahájili úspěšně.

Máme za sebou další rok, který se opět nesl v duchu mnoha realizací či dokončovacích prací na poměrně vyčerpávajících projektech. S radostí mohu napsat, že se nám ke konci roku podařilo zprovoznit nově vybudovanou ČOV a zahájit tzv. zkušební provoz. V této souvislosti však nutno podotknout, že nás čeká ještě poměrně dost práce v rámci různých úprav prostranství apod., a to zejména v lokalitě Šafranice a Skalka.

Činnost obce a realizace projektů:

Stejně jak v předchozích vydáních, tak i nyní Vás budeme průběžně informovat o činnosti obce, včetně realizací projektů, které jsou rozpracovány nebo jsou v plánu na letošní rok.

➤ **SPLAŠKOVÁ KANALIZACE + ČISTIČKA ODPADNÍCH VOD** - jak již bylo uvedeno výše, ČOV je již v provozu - tzv. zkušební provoz, a je tedy možné se reálně napojit na nově vybudovanou splaškovou kanalizaci.

Toto napojení spočívá v přepojení nátoky splaškových vod z jednotlivých domácností do instalované jímky a zprovoznění čerpadla. Přepojení si zajišťuje každý sám, zprovoznění čerpadla pak provádí zaměstnanec OÚ Bouzov pan Petr Podsklan, který provede kontrolu automatiky, zapojení a případně kontrolu uzávěru, a následně čerpadlo zprovozní. Dále pak každá napojená domácnost dostane provozní pokyny a následně dojde k podpisu smlouvy o likvidaci splaškových vod.

Veškeré další informace Vám poskytneme na OÚ Bouzov nebo na telefonním čísle: +420 734 717 239 - Petr PODSKLAN.

➤ **VODOVODNÍ SÍŤ BOUZOV - HVOZDEČKO - KOVÁŘOV** - postupně probíhá napojování jednotlivých domácností.

➤ **SVOZY BIOODPADU** - tak jako v předchozích letech, i letos bude probíhat svoz bioodpadu (tráva, listí, větve aj.) tak, že svoz bude rozdělen. Z počátku zahradnické sezóny se bude jeden týden svážet listí a tráva, druhý týden větve. Poté již bude zajišťován pouze svoz trávy. Tento systém se nám osvědčil, proto bychom v něm rádi pokračovali. Jen na vás budu opět apelovat, abyste nevhazovali do kontej-

nerů celé koruny stromů, ale opravdu jednotlivé větve, aby se do kontejnerů vešlo odpadu co nejvíce. Dále bych Vás chtěl požádat, nevhazuje mezi bioodpad kamení nebo kovový odpad tak, jak se nám to stávalo v minulosti, kdy jsme z kontejnerů vybírali kusy starého drátěného oplocení a kovové plotové sloupky, rozbité betonové sloupky, různé kusy starých desek z rozbitých kurníků či králikáren a velké kameny. Tím, že se tyto věci „ukryjí“ na dno kontejneru neznamena, že na ně nepřijdeme.

➤ **KOMUNÁLNÍ ODPAD** - „dokola pořád ta samá písnička“ - třídění odpadu celkově dává smysl a touto cestou chci poděkovat všem, kdo odpad třídí. V každé naší místní části jsou vytvořeny hnízda s kontejnery na různé druhy odpadu. Na žádost občanů se budeme snažit vybavit tato hnízda i kontejnery na plechovky.

Stejně tak chci apelovat na všechny občany, kteří využívají popelnice na olej - s oranžovými kryty, aby do těchto popelnic nevhazovali olej ve skleněných nádobách, ale pouze v PET láhvích. Stejně tak do těchto popelnic nevhazujte žádné jiné odpadky, protože nám pak tyto popelnice nikdo nevyveze a nám zůstává ekologická zátěž.

➤ **TECHNICKÉ A SERVISNÍ SLUŽBY** - od nového roku jsme utvořili novou strukturu technických činností obce, kterými zajišťujeme veškeré činnosti - celková údržba a chod obecních budov, veřejné prostranství + veřejná zeleň, voda, topení apod. Pracovníci mají rozděleny kompetence, za které jsou přímo odpovědní a veškerá jejich činnost bude řízena jejich nadřízenými pracovníky, kterými jsou starosta a místostarosta obce.

Pokud budete mít nějaké požadavky směrem k těmto záležitostem, obraťte se primárně s těmito žádostmi na obec - tel.: 585 346 207, kde budou vaše podání zaznamenána a předána k vyřízení konkrétnímu pracovníkovi, případně se obraťte přímo na naše zaměstnance - dle jejich náplně činnosti.

Rozdělení jednotlivých činností a zodpovědní pracovníci:

- ❖ TECHNICKÉ SLUŽBY
- ❖ VODOVOD BOUZOV
- ❖ KANALIZACE + ČOV BOUZOV
- ❖ TEPLOVOD BOUZOV
- ❖ PARKOVIŠTĚ + SPORTOVNÍ AREÁL + WC

TECHNICKÉ SLUŽBY:

- Odpovědná osoba: **Luboš KRUMNIKL** - technik servisního oddělení a údržby
  - MT: +420 734 717 124
  - e-mail: udrzbabouzov@seznam.cz
- Náplň činností: technická a provozní činnost, péče o veřejnou zeleň a veřejné prostranství, koordinace úklidu VP, servisní služby, správa a údržba obecních budov.

VODOVOD BOUZOV + TEPLOVOD BOUZOV:

- Odpovědná osoba: **Alois HEINRICH** - technik vodovodní a teplovodní soustavy
  - MT: +420 775 160 502
  - e-mail: vodovodbouzov@seznam.cz
- Náplň činností: zajištění provozu vodovodní a teplovodní soustavy, kontrola a údržba vodovodního řádu, vodních zdrojů, vodovodních technologií a celého systému, zajištění kvality pitné vody.

KANALIZACE + ČOV BOUZOV:

- Odpovědná osoba: **Petr PODSKLAN** - technik tlakové kanalizace a ČOV
  - MT: +420 734 717 239
  - e-mail: cistickabouzov@seznam.cz
- Náplň činností: zajištění provozu tlakové kanalizace a ČOV, kontrola jímek a technologií, připojování jednotlivých domácností na kanalizaci.

PARKOVIŠTĚ, SPORTOVNÍ AREÁL + VEŘEJNÉ WC:

- Odpovědná osoba: **bude doplněno**
- **SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ ZÁLEŽITOSTI** - jak již sami víte, tak v novém režimu funguje i KNIHOVNA BOUZOV, kdy byla rozšířena otevírací doba pro veřejnost. Díky dotacím, o které jsme požádali, bude naše knihovna disponovat i systémem e-knihy, modernější výpočetní technikou v rámci veřejného internetu a kopírovacích služeb. Stejně tak bychom z dotací mohli získat finanční prostředky na nové vybavení knihovny - regály a další vnitřní vybavení. Součástí provozu KNIHOVNY je i poskytování služeb nově zavedeného TURISTICKÉHO A INFORMAČNÍHO CENTRA (dále jen „TIC“) a MUZEA HISTORIE A ŘEMESEL.

V rámci činnosti TIC budou poskytovány nejen informační služby, ale rovněž služby spojené s prodejem upomínkových předmětů s logem naší obce, a po dohodě s místními podnikateli umožníme i komisní prodej jejich výrobků.

V rámci činnosti MUZEA HISTORIE A ŘEMESEL budou prováděny i komentované prohlídky a budou organizovány různé společenské akce se zaměřením na jednotlivé historické události v našem kraji.

V rámci pořádání kulturních akcí pak budeme do této činnosti též zapojovat i opětovně oživený SENIOR KLUB BOUZOV, se kterým již nějakou dobu pořádáme různé přednášky. Vzhledem k tomu, že se jedná o přednášky velice zajímavé, chceme se s nimi podělit i se širokou veřejností.

CO BYCHOM RÁDI REALIZOVALI V LETOŠNÍM ROCE (nejedná se o taxativní výčet):

- ✓ Oprava kříže ve Svojanově
- ✓ Oprava vodní nádrže v Kozově
- ✓ Oprava autobusové točny v Jeřmani
- ✓ Oprava válečných pomníků v Podolí a na Bouzově
- ✓ Instalace FVT
- ✓ Realizace pamětní desky bojovníkům II. sv. války

- ✓ Oprava historického mostu na Bouzově
- ✓ Oprava kiosku v Podolí a rekonstrukce okolí kapličky
- ✓ Výměna oken a dveří na budově hasičské zbrojnice v Obectově
- ✓ Instalace informačních rychlostních radarů ve vybraných obcích
- ✓ Oprava zázemí sportovního areálu Olešnice
- ✓ Oprava oplocení vodní nádrže ve Hvozdečku
- ✓ Oprava elektrického zvonu kapličky ve Hvozdečku
- ✓ Úprava prostranství pro kontejnery na bioodpad v Kovářově
- ✓ Oprava cest v Kovářově
- ✓ Oprava pěší cesty Doly - Bouzov
- ✓ Oprava cesty v Bezděkově
- ✓ Drobné opravy a úpravy místního hřbitova
- ✓ Dokončení opravy obecní budovy - Domova pro seniory na Bouzově
- ✓ Instalace automatické závory na veřejné WC
- ✓ a další činnosti....

Jak jsem uvedl výše, výčet činností není taxativní. Činností je opravdu spousta a my jsme rádi za Vaši podporu. Rozumím tomu, že ne vše se podaří podle představ každého jednoho z nás. Rozhodně se snažíme, aby věci, které děláme přispěly ke spokojenosti všech.

- V návaznosti na výše uvedenou skutečnost o záměru realizace pamětní desky bojovníkům II. sv. války bych chtěl poděkovat panu učiteli Mgr. Jaromíru Fischerovi za jeho velkou pomoc při hledání relevantních informací k jednotlivým našim krajanům, ale také za jeho novinové příspěvky v rámci této nedávné historie.

Zároveň bych chtěl požádat všechny spoluobčany, kteří mají nějaké relevantní informace o těchto našich spoluobčanech, necht' nám tyto informace poskytnou. Předem všem děkuji za spolupráci.

Přeji Vám všem hodně sil a vše jen to dobré.

*Mgr. Bc. Dušan TEJKAL
starosta obce*

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych touto cestou upřímně poděkovala **SDH Bouzov** a **MUDr. Jaroslavu Čampíšovi** za jejich obětavou péči, lidský přístup a nezištnou pomoc mému nemocnému manželovi.

Velmi si vážím vaší ochoty, profesionality a vstřícnosti, se kterou nám v nelehké situaci pomáháte. Vaše podpora pro nás znamená nejen odbornou pomoc, ale i velkou psychickou oporu.

S úctou a vděčností

Anuše Nemerádová

OKÉNKO PRO SENIORY

Vážení spoluobčané, jsem ráda, že Vás mohu opět pozdravit a v tomto novém roce Vás opět informovat o činnosti našeho Klubu seniorů Bouzov.

V rámci možností se pravidelně scházíme každé druhé úterý v měsíci, a letos tomu nebude jinak, pokud nebude naplánovaná beseda na jiný termín.

PRO KRÁTKÉ PŘIPOMENUTÍ:

➤ Letošní rok jsme zahájili až v únoru, a to konkrétně velice poutavou besedou na téma „TITANIC“. Účast byla hojná a jsem ráda, že nás přijeli podpořit i senioři z Luké. K radosti mé se naši besedy zúčastnili i další „příchozí“ mladí návštěvníci z Maletína. Tato beseda byla doprovázena množstvím fotografií a videosekvencí.

Krátce ještě představím přednášející, kterou byla lektorka a spisovatelka paní Bc. Dana Šimková z Křenovic, která nám přislíbila pokračování na toto téma, které nese název: TITANIC – A CO BYLO DÁL. Tuto besedu plánujeme na začátek dubna 2026. O přesném datumu budete zcela jistě informováni s předstihem.

Foto č. 1 – přednáška na téma TITANIC

CO PŘIPRAVUJEME DÁLE:

- 04. března 2026 (středa) od 15.00 hodin – se uskuteční beseda na téma „KOŘENÍ“, kdy přednášejícím bude pan Dušan POŘÍZKA - myslivec, spisovatel a cestovatel.
- Duben 2026 – pokračování besedy na téma TITANIC – A BYLO DÁL.
- 13. května 2026 od 15.00 hodin – přednáška na téma „HRAD BOUZOV“ – historie hradu a nově zjištěné skutečnosti nám představí paní PhDr. Sylva Bucherová na přenášce s názvem: HRAD BOUZOV – CO BYLO, UŽ NENÍ.

NA PLÁNOVANÉ BESEDY A ZÁJMOVÉ AKCE JSOU SRDEČNĚ ZVÁNI I VŠICHNI NAŠI SPOLUOBČANÉ, ZEJMÉNA TI, KTERÍ SE ZAJÍMAJÍ O PŘEDMĚTNÁ TÉMATA. PŘÍTOMNOST NA BESEDÁCH NENÍ NIJAK VĚKOVĚ OMEZENA A BUDU RÁDA, A NEJEN JÁ, KDYŽ NÁS BUDE MNOHEM VÍCE.

(pozn: foto – archív autorky)

Bc. Paulína Jelenovičová, DiS.

Foto č. 2 – přednáška na téma TITANIC

Foto č. 3 – přednáška na téma TITANIC

PODĚKOVÁNÍ

Touto cestou bych chtěl veřejně poděkovat paní Pavlíně Jelenovičové – vedoucí Klubu seniorů Bouzov, za organizaci dobrovolnické činnosti v rámci spolupráce s ambasadorkou onkologických pacientů paní Bc. Věrou Zukalovou, DiS. z Onkologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc.

Tato činnost spočívá v péči, podpoře a pomoci onkologickým pacientům a jejich rodinám, při návštěvě ambulance anebo při hospitalizaci pacientů. Této činnosti se aktivně zúčastnily naše seniorky – Elen Spurná, Ludmila Lepová a Růžena Kovářová, které pro pacienty napekly drobné cukroví, a toto jim následně rozdávaly společně s kávou.

Všem jmenovaným patří obrovské poděkování za jejich osobní pomoc a reprezentaci naší obce.

*Mgr. Bc. Dušan TEJKAL
starosta obce*

JUBILANTI

BŘEZEN

*Paní Bártová Anežka
Paní Novotná Jarmila
Pan Šťastný Jan
Paní Čiklová Jarmila
Pan Ženožička Jiří
Pan Nejedlý František
Pan Sedlář Jaroslav
Paní Eliášová Dagmar
Pan Bartoněk Marek
Pan Melcr Stanislav
Pan Fajt Antonín
Paní Róková Bernardina
Paní Recová Marta
Paní Hamplová Marie
Pan Rikk Martin
Pan Spurný Jan
Pan Šipka Josef*

DUBEN

*Pan Vařeka Václav
Paní Vopravilová Zdenka
Pan Půr Miroslav
Pan Slouka Martin
Paní Vyroubalová Marie
Paní Bártová Anna
Paní Braunová Božena
Paní Kramplová Irena
Paní Kubičková Květoslava
Pan Vařeka Alois
Paní Smékalová Petra
Paní Nejedlá Helena
Paní Navrátilová Božena
Pan Ženožička Jiří
Pan Krumnikl Antonín*

ČINNOST SBORŮ DOBROVOLNÝCH HASIČŮ NA BOUZOVSKU V ROCE 2025

Vážení spoluobčané,

rád bych vás v několika řádcích seznámil z činností Okrsku Bouzov i jednotlivých SDH v uplynulém roce.

Výroční valná hromada našeho okrsku se konala v sobotu 7. února a jako vždy byla příležitostí k ohlednutí se za uplynulým obdobím a zhodnocením práce hasičů na Bouzovsku.

Výbor okrsku se pravidelně scházel v jednotlivých částech naší obce a řešil aktuální dění ve sborech i přípravu 1.kola soutěže v požárním sportu nebo přípravu okrskového plesu.

První kolo soutěže v požárním sportu se konalo v sobotu 3. 5. 2025 na Olešnicích. Poděkování patří SDH Olešnice za příkladnou organizaci a samozřejmě všem soutěžícím za účast a divákům za podporu.

Okrskový ples se konal 24. 1. 2026 a kdo z vás jej navštívil, může posoudit, jak se podařila změna místa konání do sálu Hotelu Bouzov.

Nyní několik vět k činnosti jednotlivých sborů našeho okrsku. Stále platí, že sbory dobrovolných hasičů jsou v některých částech naší obce jedinou společenskou organizací a tím pádem na nich leží organizace veškerého společenského a kulturního života.

Mezi nejaktivnější sbory okrsku patří tradičně hasiči z Olešnic. Největším úspěchem jejich X teamu je celkové vítězství v Olomoucké noční lize a celkové 10. místo v extralize ČR. Družstva Rezerva a Ženy se účastnily Hanácké extraligy, Olomoucké noční ligy a pohárových soutěží. Nově založili družstvo dorostu.

Uspořádali tradiční závod Olomoucké noční ligy, který byl opět vyhlášen nejlepším závodem celého seriálu.

Během roku uspořádali celkem 8 kulturních a sportovních akcí a několik brigád na údržbu majetku.

Hasiči z Podolí pořádali Dětský den spojený s káčením Máje, mikulášskou nadílku, lampionový průvod spojený se stezkou odvahy a dílničkami pro děti, pro děti i dospělé bruslení v Moravské Třebové, 52. Ples vousatých, třetí ročník Podolského kotlíku, provozovali moštárnu a rok zakončili tradičním setkáním u svařáku.

Hasiči z Jeřmaně mimo jiné uskutečnili tradiční jarní a podzimní zabíjačku, postavili Vánoční strom, zorganizovali a občerstvení při turistickém pochodu.

Bouzovští hasiči uspořádali tradiční zimní pochod. Velkou oblibu má jejich dětský karneval i hasičský ples. Nejen tradiční zabíjačkou se podíleli na organizaci prvního adventního setkání před Radnicí a připravili také občerstvení při tradičním hradním fechtování. V červnu se potom zúčastnili na Hasičských slavnostech v Litoměřicích.

Vzorem pro ostatní sbory okrsku může být stále jejich práce s mládeží, která je opravdu na vysoké

úrovni. Samostatnou kapitolou je potom činnost jejich jednotky požární ochrany.

Kozovští hasiči, mimo jiné pálili čarodějnice, postavili a skáceli Máj, organizovali tradiční turnaj v kopané Kozenky cup, uspořádali exkurzi do pivovaru Litovel, akci loučení s prázdninami, v prosinci slavnostně rozsvítili Vánoční strom, uskutečnili brigádu na čištění nádrže.

Hasiči z Hvozdečka uspořádali memoriál Roberta Haice v požárním útoku veteránů i dětí, zajistili občerstvení na tradiční pouti u hřbitova, pro děti uspořádali Cestu pohádkovým lesem i lampionový průvod, postavili a skáceli Máj a připravili velice povedené adventní setkání před bouzovskou radnicí.

Hasiči v Obectově uspořádali Dětský den, Masopust, 2x mariášový turnaj, přátelské posezení, nohejbalový turnaj, vánoční punčování, jarní a podzimní úklid vesnice, čištění hasičské nádrže.

Hasiči v Blažově postavili Máj, vyzdobili Vánoční strom, uskutečnili brigádu na čištění požární nádrže a aktivně se podíleli na hašení požáru v jejich obci. Rád bych poděkoval Obecnímu úřadu Bouzov za podporu, kterou všem sborům našeho okrsku poskytuje.

V jednotlivých sborech proběhly na konci a začátku roku volby do výborů SDH. Vzhledem k tomu, že došlo jen k malým změnám, je zřejmé, že členská základna je s prací svých představitelů spokojena a dala jim důvěru i do dalšího volebního období.

Jménem všech SDH našeho okrsku bych rád poděkoval všem spoluobčanům, kteří nás podpořili účastí na našich akcích a věřím, že tomu nebude jinak i v nadcházejícím období. I letos pro vás hasiči chystají řadu zajímavých akcí a těší se na vaši hojnou účast a podporu!

Přeji vám všem do roku 2026 mnoho zdraví, osobní pohodu a klid a věřím, že se budete s naší činností potkávat jen a jen na kulturních a společenských akcích.

„Bohu ke cti, vlasti k ochraně, bližnímu ku pomoci.“

*Stanislav Malínek
Starosta okrsku č. 3 Bouzov*

Výsledky Tříkrálové sbírky 2026 v jednotlivých obcích

Tříkrálová sbírka proběhla v 59 místech našeho regionu:

Litovel	156 032	Blážov, Kadeřín	7 500
Chořelice	14 847	Kovářov	3 812
Nasobůrky	17 797	Podolí	5 992
Víska	6 180	Olešnice	5 353
Tři Dvory	15 969	Jeřmaň	3 580
Rozvadovice	7 312	Doly, Bezděkov	6 883
Unčovice	14 478	Náklo	38 106
Březové	8 927	Mezice	14 034
Myslechovice	16 084	Lhota n. M.	6 516
Savín	6 530	Skrbeň	34 975
Nová Ves	10 995	Příkazy	44 800
Červenka	67 204	Hynkov	12 153
Pňovice	11 571	Dubčany	15 242
Střeň	15 941	Loučka	14 820
Mladeč	14 840	Vilémov	19 814
Bílá Lhota, Pateřín	9 857	Olbramice	11 487
Hradečná	8 184	Bílsko	11 340
Měník	5 237	Haňovice	20 086
Řimice	11 823	Kluzov	4 673
Hrabí	6 381	Cholina	24 777
Měrotín	16 615	Senice	56 213
Slavětín	10 209	Cakov	8 141
Senička	14 475	Odrlice	9 882
Náměšť	94 510	Luká	10 319
Loučany	39 496	Veselíčko	5 630
Bouzov	22 997	Javoříčko	4 301
Hvozdečko	5 220	Ješov	6 370
Kozov, Svojanov	4 367		

Celkem bylo vykoledováno: 1.040.877,- Kč

Sbírka probíhá také online a lze do ní ještě přispívat na www.trikralovasbirka.cz, zadáním poštovního směrovačícího čísla vaší obce a potvrzením zvoleného příjemce daru – Charity Šternberk (výtěžek bude následně rozdělen jednotlivým střediskům: Šternberk, Litovel a Uničov).

Darovaná částka v hotovosti byla po rozpečetění a přepočítání pokladniček na jednotlivých městských nebo obecních úřadech následně odeslána na centrální charitní konto u České spořitelny. Z centrálního konta budou peníze rozděleny do regionů na schválené projekty jednotlivých místních charit a na humanitární pomoc u nás i v zahraničí. Výnos Tříkrálové sbírky je z největší části tradičně věnován na podporu záměrů pro lidi v nouzi na území ČR. Jde o různé formy pomoci pro seniory, matky dětmi v tísní, lidi s postižením, bez domova, sociálně vyloučené či ohrožené vyloučením. Desetina výtěžku je určena na pomoc rozvojových projektů do zahraničí (např. na udržení zdrojů obživy nebo vzdělávání), případně jako rezerva pro případ humanitárních katastrof.

V roce 2025 se podařilo získat v našem litovelském regionu částku 987.967,-Kč. Z celkového výtěžku celé Charity Šternberk jsme použili část sbírky, určenou pro vlastní projekty Charity, na spolufinancování rekonstrukce prostor Mateřského centra, rekonstrukci a vybavení prostor pro Půjčovnu kompenzačních pomůcek a Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi- SAS Pro rodinu, spolufinancování nákupu 2 aut pro Domácí zdravotní péči, auto pro Charitní pečovatelskou službu. Jako každý rok jsme poskytli také přímou finanční pomoc osobám v nouzi.

Děkujeme za Vaši štědrost. Rovněž děkujeme všem, kdo nám s Tříkrálovou sbírkou pomáhali.

Charita Šternberk, středisko Litovel

BUBLINA

„Tak jsem zase dopadl. Dopadl až ke dnu.“

Sdělil mi kamarád Tomáš, podobnou dikcí, jakoby si koupil v nelevné zmrzlinárně zmrzlinu, která se mu hned po zaplacení vymkne kontrole a upadne do prachem pokrytého dláždění ze žulových kostek. Z té luxusní skladby chutí, trčí jen ten kornout, jako vrchol hory nezdařilého výstupu.

„Asi to nebude tak zlý, ne? Nic se nejí tak horký, jak se uvaří.“

„No, sbalil jsem si věci a raději jsem odešel.“

„Někdy je lepší zvolit ústup, než se bezhlavě tlačit do útoku. Časem se to usadí, částečně i vybarví a linie, jak se má člověk rozhodnout, dostanou jasnější kontury. Než udělat hloupost, je na místě dát si chvíli prostoru.“

Nastává nečekané ticho. Přemýšlím o tom, že ne-li stejní, jsme si všichni hodně podobní. Tomáš je taky znamením lev, i když o pár let mladší. Vytváří ve svém životě spoustu podobných přešlapů jako já. Důvěřivý dobrák, co se nechá v lepším případě jen oškubat na duši, v tom horším i ekonomicky. Nebo obráceně? Někdy mám pocit, že mě trochu kopíruje. Asi bych spoustu jeho eskapád řešil hodně podobně, i když by to nebyl žádný záměr.

„Kde tedy bydlíš?“

„Nó, jsem na hotelu.“

„Aha?! Lepší než nic. Dali ti tam alespoň lepší cenu? Když tam budeš dýl?“

„Ani ne. I když možná asi jo. Chodí tam za mnou jedna pokojská, je moc hezká. Nikdy se jí nechce odejít. Nevím jen, jestli si nezadělávám na další problém.“

„S tím ti asi neporadím. Ale když je hezká? Tak to asi není nic proti ničemu, ne? Než zoufat v osamění, s hezkou holkou se zoufá jistě líp. Však uvidíš, kam to půjde dál.“

Každý máme svoji bublinu, v které se nacházíme. Propíchnout ji není moudré. Protrhnout ji, tak to už je učiněná hloupost. Měli bychom si ji bránit a hýčkat. Předloni jsem si pořídil péřovou bundu. Do té doby jsem žádnou takovou bundu neměl, proto se každý delší pobyt na mraze stával utrpením. Jednoduše jsem klepal kosu a často následovalo nachlazení, či jiné outěžky. Byla mi jednoduše zima. Od tohoto rozhodnutí jsem i na mrazu jako pod peřinou. Člověk často šetří tam, kde to není důležité. Na druhou stranu trpí. Ale je přesvědčen, že šetří a že je to tak správně. Ve výsledku je to ale naivní představa, neb jak praví staré hezké přísloví: „Laciné, je vždycky dvakrát placené.“ Pořádná bunda, to je na zimní období nutnost. Tohle když podceňuješ, tak pak klepeš kosu.

„A víš Tomáši, že taková bunda, poctivě vyplněná husím peřím, mimochodem je to dílo pana Josefa Rakoncaje, světoznámého horolezce, je v bundovém průmyslu na piedestalu? Tohle když si oblečeš, jen ve slabém bavlněném tričku, budeš se i za mrazu cítit jako doma v teple u kamen? Prostě taky takový vrchol. Bublina, ochranný obal vůči okolnímu světu. Tak jako ta bunda nás chrání před mrazem a sněhem, tak i ten náš neviditelný obal nás chrání před okolím, se kterým nechceme zcela souznívat. Tomu obalu říkám „Bublina“! Je to taková slupka, skafandr, pod který nikdo nemůže. Tohle nás chrání hlavně před hloupostí druhých, plochozemců, čekatelů na mimozemskou loď, co je odveze někam do ráje. Když na mě někdo spustí tuhle rétoriku, zkontroluji si všechny švy na svo-

jí bublině, aby mi tam neproniklo jediné písmenko, jediné zrnko prachu. V tom okamžiku si vzpomenu na Karla Plíhala, jak už vizionářsky před lety něco podobného zmiňoval ve svém textu v písni „Zavřu se do sebe“. „Zavřu se do sebe, na osm knoflíků, zpřetrhám se světem veškeré nitky.“ Nádherný kousek z jeho nesmrtelné tvorby.

Je hodně důležité ochraňovat si svoji slupku, pod kterou nikdy nikoho nepustíte. Není to sobectví, ani vzdor vůči všemu, co se děje kolem vás. Ani s láskou to nemá nic společného. Můžete být zamilovaní až po uši, ale bublinu kolem sebe si hýčkáte stále.

„Rozejít se můžeš i s velkou láskou. Často je to ku prospěchu všech účastníků. Než mezi sebou žít v napětí, kde časem začnou lítat talíře, v extrémním případě i nože, tak je lepší zmizet. Vycouvat i s tou svoji bublinou, rovnou páteří a v ideálním stavu i se zbylým kapitálem. Měl jsem kdysi kamarádku. Byla krásná, měla neuvěřitelný charisma. A ty její oči. Pro ty její oči bys udělal cokoli. Byla to ale dokonalá mrcha. Hotový predátor, který má dokonale vytríbený čuch na tvoje ekonomické rozpoložení. Když tomu budeš bezmezně věřit, dejme tomu, že jsi oslepený láskou, oškube tě jako slepici. Do posledního peříčka, protože je pečlivá a ta její dokonalost tě vždycky dostávala do rauše. Když se budeš vařit v hrnci, ve vlastní šťávě, bude ti ještě spílat, že je to všechno tvoje vina.“

„Časem si něco najdu. Ten hotel je jen dočasné řešení. Asi to tady nakonec zabalím a začnu znovu a hlavně jinde.“

„Asi to nebude úplně špatně. Chápu, že člověk má tendence před problémy utíkat. Před realitou, nevyřešenými věcmi a svědomím, tak to se utíká hodně ztěžka. Ono to vlastně ani nejde. Kouká to na tebe skrze tu bublinu, dívá se ti to do očí a není se kam skovat. Jó, za přešlapy se v životě platí.“

Nikdo nechce být prvoplánově za pitomce. Snaha člověka rozumného, homo sapiens, je chovat se rozumně. Nedělat hlouposti. Když už se stane, že něco udělám špatně, tak se to snažím vyřešit. To že se někam schovám, asi řešení není. V této situaci si přiznat, že jsem pitomec a mám problém, tak to je do začátku velké plus. „Jak to bude úplně špatně, tak se to začne obracet k lepšímu.“ Tohle řekl jednou Václav Havel. Možná ho necituji zcela přesně, ale mám tohle moudro moc rád. Tak jako jsem měl rád Václava Havla, protože to byl skromný a moudrý člověk.

Když ti spadne kornout se zmrzlinou, ještě dřív než si lízneš, tak to našteve. Průser to není tak veliký, za nějakých padesát kaček si můžeš koupit druhý. Když ti spadne vztah, s člověkem, kterého si miloval, tak to už je větší zářez. Tam už asi padesátikoruna nic nevyřeší. Bolí to na duši, v hlavě se nám motají výčitky svědomí, milion verzí, co jsme mohli udělat jinak a proč to došlo až sem.

„Jó, a o tom je ten život Tomáši. Někdy nás rozhodí drobnost, jindy velká věc. Když si zachováš svoji bublinu, zůstane ti vždy alespoň něco. A na druhou stranu, spousta věcí se ti povede, že ani nevíš jak. Když by si měl všechno analyzovat a o všem moc přemýšlet, nikdy by si nezasel a pak by ti nevyklíčil ani malý Tomášek. Tak hlavu vzhůru!“

Tak se opatrujte moji věrní čtenáři. A věřte, že na každý pytel se záplata najde.

Michal Mayer

Co je nově v naší škole?

Je to neuvěřitelné, ale letos v lednu jsme vstoupili do 2. čtvrtiny 21. století. Stále ještě si nemůžeme zvyknout na to, že když se řekne „v minulém století“, není tím myšleno devatenácté století, nýbrž dvacáté, v kterém jsme se my starší narodili.

Opravdu uplynulo již 25 let z „nového“ století a já si tentokrát dovolím trochu bilancovat. Jindy uvádím, jaké akce nás ve škole budou čekat, co jsme v poslední době zvládli nebo dokázali, ale tentokrát se podívám do minulosti. Můžu si to myslím dovolit, protože celých pětadvacet let stojím v čele bouzovské školy a můžu tak zblízka sledovat, jak se škole daří, co pro děti a pro veřejnost škola dělá a jak se vyvíjí.

V prvé řadě bych chtěla zmínit, že z bouzovské školy vyšlo za tu dobu mnoho šikovných žáků, spousta z nich studovalo na středních a vysokých školách, dosáhlo výborných výsledků ve svých kariérách a pracovních postech a tak na ně můžeme být právem hrdí.

Zdá se to nemožné, ale z deváté třídy odešlo za čtvrt století 239 absolventů. Asi ne každý dokázal to, čeho původně dosáhnout chtěl, jiní však možná překonali sami sebe a dnes možná v životě budují něco úplně jiného, než původně plánovali.

Škola a úspěšní žáci by však nebyli bez svých učitelů a učitelek. Během 25 let prošlo naší základní školou 33 pedagogů. Někteří z nich jsou již v zasloužilém důchodu, někteří se ve škole ohřáli opravdu jen chvílička a proletěli jako kometa, ale některé paní učitelky jsou oporou školy po celou dobu až do dnešních dní. Bouzovská škola vykazuje po celých 25 let neuvěřitelnou stabilitu a vysokou kvalifikaci učitelského sboru. Ve školní družině se za zmíněné období protočilo celkem devět vychovatelek, ve škole působily tři asistentky pedagoga a pět nepedagogických pracovníků.

V každém případě bez tohoto spolehlivého pilíře, tedy pedagogů a dalších zaměstnanců, si neumím fungování školy a její výborné vzdělávací výsledky představit a tak všem ze srdce děkuji za jejich obětavou práci.

Velká změna nastala v prosinci 2002, kdy byla v Bouzově spojena do jedné příspěvkové organizace základní škola, mateřská škola, školní družina a školní jídelna. Od té doby bojujeme společně.

Další velkým obratem byla rekonstrukce budovy základní školy, která započala 2. 3. 2006, blíží se tedy dvacáté výročí této velké přestavby. Od té doby se snažíme naši krásnou školu udržovat v dobré kondici, pravidelně malujeme, napouštíme dřevěná okna, provádíme servis sociálních zařízení, obkladů, vnitřních dveří. Odměnou nám je, že veškeré návštěvy, které do budovy zavítají, naši školu chválí, mají v ní příjemný pocit a tvrdí, že vypadá jak po čerstvé rekonstrukci. Samozřejmě některé věci již přece jen číhají na opravy, čeká nás určitě generálka topného systému a odpadů.

Co však doznalo za 25 let podstatných změn, je technické vybavení a možnosti, samozřejmě ruku

v ruce s rychlým technologickým vývojem celé společnosti a světa. Ještě v roce 2003 jsme měli skříňě nacpané videokazetami VHS, které v rychlém sledu vystřídala DVD, CD, později zařízení s USB vstupem. Dnes už si neumíme v bouzovské škole představit výuku bez připojení na internet, bez pojízdných chytrých panelů, tabletů, bez počítačové pracovny s nejnovějšími a nejrychlejšími modely počítačů. Naši žáci bravurně zvládají programování a následný tisk na 3D tiskárnách, jsou zdatní při práci v mnoha softwarech a aplikacích, při zpracovávání množství dostupných informací zkušeně využívají umělou inteligenci... prostě jsou v počítačové gramotnosti už někde úplně jinde.

A co se za čtvrtstoletí nezměnilo? Je to jednoduché: nezměnili se naši žáci a žákyňe (kromě zmíněné počítačové vybavenosti). Ano, je pravda, že už není možné mít takové nároky na množství nebo kvalitu učiva a znalostí. Ale stále jsou to žáci, kteří touží poznávat nové věci, přijít si na ně sami, kteří jsou vděční za pozornost, pochvalu, ocenění a kteří většinou srší radostí a energií, které od nich my dospělí nasáváme. Je s nimi legrace, dovedou dospěláky vždycky rozesmát a často potěšit. Stále jsou schopni s nadšením reprezentovat svou školu v náročných a konkurencí nabitých soutěžích a olympiádách, a když je to potřeba, stále bojují ve škole o nejlepší výsledky.

Nezměnila se ani touha pedagogů po zdravém a tvořivém formování žáků, po co nejzodpovědnějším přístupu k tak náročné práci jako je vzdělávání a výchova nastupujících generací.

Přát nám všem kolegi do dalších 25 let je nesmyslné a vzhledem k turbulentnímu vývoji společnosti i zcela nemožné. Proto vyhlížejme dosažitelné cíle, kterým se i my v Základní škole Bouzov chceme postavit čelem. Přejeme si pro bouzovskou školu ještě mnoho úspěšných let, vždyť bez školy, bez dětí a bez mladých by se časem stala naše obec upadajícím místem, neveselým a nepřívětivým.

A vám všem přeji tedy to reálné a uchopitelné: spoustu sil, optimismu a každodenních všedních radostí.

Mgr. Andrea Řezníčková,
ředitelka ZŠ, MŠ, ŠJ a ŠD Bouzov

SPLÁTKA DLUHU

V loňském roce uplynulo již osmdesát let od konce 2. světové války, ale naše společnost má vůči lidem, kteří se postavili do boje proti zruďnému nacismu, veliký dluh. Buď alespoň v podobě poděkování a hlavně v neposlední řadě seznámení veřejnosti se jmény a činy hrdinů, kteří šli do ciziny bojovat za zájmy naší vlasti a jejich občanů. Je ostudou, že to trvalo více než osmdesát let než vešla ve známost jména našich rodáků, na které se zapomnělo nebo se mělo zapomenout, protože podle ideologie, která tady více jak čtyřicet let působila, byli většinou na nesprávné straně fronty. Ale mělo se zapomenout i na ty, kteří za války byli na „správné straně“, ale po válce byli „neposlušní“. Každý soudný člověk ocení odvahu a hrdinství lidí, kteří odešli do ciziny bez záruky, že se někdy vrátí domů k svým nejbližším. Mnozí z nich tehdy byli mladí a z pozice dnešních „kritiků“ byli nerozumní, ale mezi odcházejícími do ciziny byli také otcové od rodin, kteří svým činem způsobili rodinám šikanu ze strany německých represivních orgánů v podobě věznění, internace atd. Mezi tyto muže z našeho regionu patřili Josef Macháček a Josef Vysloužil z Kadeřína – mechanici 311. československé bombardovací perutě ve VB a Hynek Pospíšil z Kozova, Hynek Spurný ze Svojanova, František Příborský, Stanislav Konečný – Čs. obrněná brigáda ve VB a František Navrátil střelec a navigátor 311. perutě. S těmito posledními třemi jste již byli seznámeni na stránkách Bouzovských novin.

V následujících číslech obecních novin jsem se rozhodl Vás seznámit se životními osudy následujících mužů. První, se kterým vás seznámím, je pan Hynek Pospíšil, rodák z Kozova, voják čs. pěší divize ve Francii a poté Československé obrněné brigády ve Velké Británii. Velkou část informací jsem získal od paní Helenky Vodičkové, dcery jmenovaného, kterými jsem mohl zaplnit bílá místa v jeho životopisu.

Narodil se 15. října 1916 v Kozově č. 27 do rodiny tesaře. Tehdy měli ve vesnici přezdívku „Jorkovi“. Byl předposledním z deseti dětí. Po dosažení věku povinné školní docházky navštěvoval Obecnou školu v Kozově a potom Měšťanskou školu v Lošticích. Denně 16 km, 8 km tam a 8 km zpět pěšky. Jen když měl štěstí, svezl se na povoze, který směřoval stejnou trasou. Nejtěžší chvíle nastaly v zimě za tuhých mrazů a značného množství napadaného sněhu. Tehdy mu učitelé doporučovali, aby přišel, až se situace zlepší. Velmi rád vzpomínal na učitele Sittu, který byl za 1. světové války legionářem.

Po absolvování loštické školy si jej starší bratr Josef (vyučení strojní zámečník) vzal k sobě do Prahy a umožnil mu vyučení a po té dvouletou nástavbu. 1. října 1936 byl povolán k absolvování povinné vojenské základní služby do slovenského Turčianského Svätého Martina k jednotce „útočné vozby“. Tato jednotka byla tehdy umístěna do nových, právě otevřených kasáren. Byl zařazen do 3. roty a spolu s dalšími nováčky dne 28. 10. 1936 složil vojenskou přísahu. Po ní byl zařazen do čety, ve které se připravovali řidiči tanků. Na to navazovala šesti měsíční příprava na velitele tanku. Při výkonu služby v roce 1938 se účastnil obou mobilizací a závažná situace mu v té době neumožnila, aby se zúčastnil pohřbu svého otce. Farář stále odkládal ceremoniál z obavy, že se syn jen někde zdržel, chtěl, aby se syn mohl se svým otcem rozloučit. Hynek snad v této pohnuté době, ani telegram nedostal. Pobyt na Slovensku jej zastihl při vyhlášení samostatného slo-

venského státu 14. 3. 1939 a po té potupný odchod zpět domů. Za posměšných výkřiků fašizujících Slováků (Česi, peši nebo Čecha do mecha a mech do Duna-ja) se se 100 Kč vraceli domů.

Po demobilizaci však doma dlouho nepobyl. Z nějakých tajných zdrojů se dověděl, že v Polsku se z uprchlých bývalých československých vojáků tvoří jednotka, podobná čs. legiím z předcházející války a je naděje, že naši uprchlí vojáci budou moci pomáhat při porážce našeho okupanta. Domluvil se se svými nejbližšími kamarády Hynkem Spurným ze Svojanova a Jaroslavem B. z Kozova, že spolu utečou do Polska. To také uskutečnili, ale bez Jaroslava B., o němž přesně nevíme, co jej vedlo k tomu, že se svými nejbližšími kamarády neodešel. Do ciziny se vypravili již 15. 4. 1939 a někde v oblasti Vojkovic (okr. F-M) přeskočili potok a byli ve vysněném Polsku. Podařilo se jim to bez potíží, poněvadž v té době ještě hranice s Polskem nebyla tak důkladně střežena nacisty. V Polsku následovalo velké zklamání z Poláků, kteří měli k vznikající jednotce a jejímu využití velmi negativní vztah. Hynek se stal jedním z prvních, kteří se stali členy legionu, a to už 30. 4. 1939. Poté co neměli Poláci zájem o naše vojáky, nezbylo čs. vojákům než podepsat závazek služby ve francouzské cizinecké legii s tím, že při vypuknutí konfliktu západních velmocí s Německem, budou okamžitě z cizinecké legie uvolněni a bude jim umožněno sloužit v československých zahraničních vojenských jednotkách. Než se tak stalo, čekala jej cesta a výcvik v cizinecké legii. Z přístavu Marseilles do alžírského Oránu a odtud do pevnosti Hadzín, kde v krutých podmínkách Afriky probíhal základní výcvik. Ten však v cizinecké

legii neměl dlouhého trvání, poněvadž 1. 9. 1939 předpadlo Německo Polsko a krátce nato západní velmoci Francie a Velká Británie vyhlásily Německu válku. Tím pádem došlo na dodatek ve smlouvě legionářů, kteří byli okamžitě vyvázáni ze smlouvy s cizineckou legií. A tentokrát cesta opačným směrem z Afriky do přístavu Marseilles a odtud do Agde, kde byla ustanovena 1. československá pěší divize. 15. října 1939 byl zařazen do poddůstojnické školy, kde působil v roli instruktora. 15. 1. 1940 byl se svými druhy odvelen do posádky poblíž přístavu Seta. V období 9. 6.-13. 6. 1940 (období velké ofenzivy Němců) došlo k střetům našich jednotek s německými silami. Po těžkých ústupových bojích se naše jednotky dostaly k přístavu Seta a odtud lodí do Gibraltaru. V červenci byli loďmi přepraveni do anglického Liverpoolu a odtud do Manchesteru. V době vrcholící „Bitvy o Anglii“ byli naši pěšáci přesunuti do Stratfortu. V období od ledna 1941 do poloviny června jej ze služby vyřadil zápal plic a poranění žeber. Po návratu k jednotce několikrát změnil posádku /Skotsko/ a na podzim téhož roku se zapojil do výcviku anglické obrněné techniky. Zde však došlo k opětovnému zápalu plic, kdy se objevila voda na pohrudnici a jeho život byl velmi vážně ohrožen. Po vyléčení zdravotních problémech se vrátil ke své jednotce, která se 1. 9. 1943 stala Československou samostatnou obrněnou brigádou. Tato jednotka byla cvičena s tím cílem, že se zapojí do bojů při vyloďování na evropský kontinent. K připravované invazi do Normandie došlo 6. 6. 1944 a naše brigáda byla zařazena do druhého sledu vyloďujících se jednotek. Nebyla nasazena do nejtěžších bojů, poněvadž neměla dostatečný počet záloh, které by nahrazovaly značné ztráty živé síly. Proto nepokračovala v dalších osvobozovacích bojích v západní Evropě, ale byla pověřena blokováním obklíčených nacistických sil v přístavu Dunkerque. Tam vydržela až do konce války 8. 5. 1945 a po té následoval přesun obrněných zbraní tahači po silnicích na trase Dunkerque - Arras - Cambrai - Bad Kreuznach - Wurzburg - Hahnbach - západní Čechy. Část jednotky, v níž byl i Hynek, tzv. předsunutý, odřad přišla do západních Čech před celou brigádou a měla určeno místo pobytu v Blatné. Spolu s brigádou se zúčastnil slavnostní přehlídky v Praze ze dne 31. 5. 1945. Odtud znova návrat do Blatné. Službu v armádě ukončil 22. 9. 1945 demobilizací. Blatná mu byla osudná, zde se seznámil se svou pozdější ženou Helenou, s kterou v březnu roku 1946 uzavřel manželství.

Po odchodu do civilu si podal žádost o zaměstnání ve státní službě a to buď v policii, nebo k ČSD. Dříve se ozvaly dráhy. Vrátil se zpět do Kozova a nastoupil do kurzu výpravčího vlaků. Po

absolvování potřebných zkoušek, začal sloužit jako výpravčí vlaků na stanicích severní Moravy. Poté si podal žádost o přeložení do jižních Čech - Blatné. Tam působil jako výpravčí, později povýšil na školaře. Bylo to však období počátku padesátých let, let podezírání, udávání a věznění nepohodlných občanů, ke kterým patřili i vojáci obrněné brigády ve Velké Británii. A důsledek byl, že Hynek byl z této funkce odvolán a poslán do malé zastávky Bělčice jako náčelník. Po celou dobu byli s manželkou pod přísnou kontrolou. Nakonec byl jmenován opět výpravčím, a když byla tato funkce zrušena, stal se komerčním pracovníkem. Měl na starosti osobní i nákladní dopravu. Ze strany spoluobčanů necítil k sobě žádnou averzi. Dokonce v letech 1960-64 byl předsedou MNV a za jeho vedení a pomocí brigád spoluobčanů se postavila požární nádrž, vyasfaltovaly se místní komunikace a do školy se zavedla voda. Před odchodem do starobního důchodu se jako člen stavebního družstva odstěhoval do Blatné, kde v osmipodlažním paneláku zastával funkci domovního důvěrníka. Koncem 70. let krátce po sobě prodělal infarkt a mozkovou mrtvici, které nakonec úspěšně překonal. Se svou dcerou se účastnil setkání s kamarády z obrněné brigády. Konstatoval, že měl na rozdíl od svých kamarádů štěstí, že nebyl nijak vážně pronásledován či vězněn. Byl členem SPB a v druhé polovině osmdesátých let, době uvolnění, prováděl na školách besedy o našem a jeho odboji za světové války.

Pan Hynek Pospíšil zemřel náhle 28. 10. 1989, krátce před změnou režimu. V den, kdy vlastenci slaví výročí vzniku naší republiky v roce 1918.

Zdroje: vzpomínky paní Helenky Vodičkové a Anny Šantorové

Foto : archiv dcer H. Pospíšila

Vysvětlivka: školař = školitel zaměstnanců na dráze

Jaromír Fischer, Bouzov

1.února 2026

PRONÁJEM POZEMKŮ

Hledám do pronájmu louky, pole. Výpověď u stávajícího pronajímatele vyřídím za Vás, nevdám i delší výpovědní lhůta. Na pozemcích bude řádně hospodařeno.

Nájemné dle dohody k vaší spokojenosti, možnost dalších služeb.

Více informací na: Lukáš Zapletal • Hvozdečko 15 • Bouzov • Tel.: 734 107 175

E-mail: farma.hvozdecko@seznam.cz

web: <https://farma-hvozdecko.webnode.cz>

ROZHOVOR: TOMÁŠ BÁRTA O TURBULENTNÍM ROCE 2025

Český cyklista Tomáš Bárta odstartoval rok 2025 s ambicí znovu se přiblížit světové špičce. Po působení ve španělském ProTeams Caja Rural-Seguros RGA zvolil přestup do maďarského kontinentálního celku Epronex - Hungary Cycling Team, kde měl dostat prostor stát se lídrem a závodníkem, na kterého se tým bude moci spolehnout.

Tým z Budapešti mu dal důvěru, prostor a roční smlouvu, která měla být odrazovým můstkem zpět do vyšších pater pelotonu. Jenže sezona se

mu od prvních týdnů začala komplikovat a závěr roku přinesl ještě větší otřes: oznámení, že celý tým po devíti letech existence končí. Jak takové turbulence během jediného roku prožívá profesionální cyklista? O tom jsme mluvili s Tomášem Bártou.

Pojďme rovnou k samotnému začátku sezóny. Už tam se zdálo, že věci nepůjdou podle plánu. Co se tehdy stalo?

Začátek sezóny byl úplně jiný, než jsem očekával. Prosinčové a lednové soustředění na Mallorce jsem musel absolvovat ještě na kole co jsem měl z Caja Rural. Závodní kolo z nového týmu si obvykle přebírám už v listopadu, abych ho poznal a nastavil si každý detail. Letos ale přišlo až těsně před únorovým soustředěním ve španělské Altee. To znamenalo jediné: místo odborného naladění detailů do milimetrů, jsem na něj nasedl ve Španělsku a rovnou jezdil čtyř až šesti hodinové tréninky. Bylo to hektické, chaotické a od začátku jsem cítil, že sezóna nebude jednoduchá.

A pak přišel moment, který nechce žádný sportovec prožít. Co přesně se stalo?

Předposlední den, během šestihodinového tréninku, mě začala prudce bolet oblast z venku nad pravým kolenem. Byl to ostrý, bodavý typ bolesti, který jsem nikdy nezažil. Okamžitě jsem věděl, že tohle není běžné přetížení, že je něco vážně špatně. Trénink jsem dojel, ale s obtížemi. Následná masáž tomu ještě přitížila. Po návratu domů jsem hned řešil fyzioterapii – během dvou týdnů se to stabilizovalo natolik, abych mohl odjet na první závody do Řecka. Jenže v hlavě to zůstalo. A aby toho nebylo málo, v druhé etapě jsem nešťastně spadl. Tělo bylo ve velkém stresu, špatně jsem spal a den na to jsem i onemocněl. Po tak intenzivní přípravě to byl opravdu těžký začátek sezóny. Cítil jsem jako kdyby se všechno, co jsem přes zimu vybudoval, začalo sesypávat.

Můžeme tedy říct, že tohle zranění ovlivnilo celou sezónu?

Ano, bez debat. Do února jsem šel v nejlepší formě za poslední roky, ale najednou jsem deset dní neseďel na kole, pak přišel pád na Rhodosu a dvoutýdenní nemoc. Vyřadilo mě to na měsíc. Trvalo celý duben, než jsem se vůbec přiblížil konkurenceschopné úrovni. První pořádné výsledky jsem zajel v květnu

na Okolo Maďarska. Třikrát jsem byl v top 20, jednou blízko top 10. Po všem, co se dělo, to byl slušný návrat.

Jak na vás ta situace působila psychicky?

Zranění se sice postupně zlepšovalo, ale po náročných trénincích jsem to pořád cítil. Chyběla mi jistota a důvěra ve vlastní tělo. A když si sportovec nevěří, promítne se to do každého rozhodnutí – i do pozic ve sprintu. V profesionální cyklistice stačí malá pochybnost, váhání, o vteřinu delší reakce, menší odvaha „nacpat se tam, kam bych normálně šel“, a najednou je člověk místo boje o vítězství v boji o desáté místo. Psychika je v pelotonu někdy víc než nohy.

V Polsku jste poprvé pronikl do Top 10. Jak jste to vnímal?

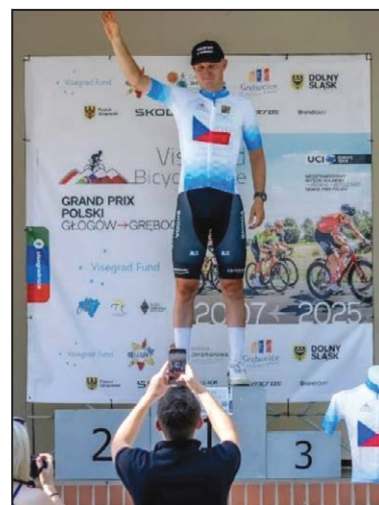
Měl jsem tam i na víc, ale nechal jsem se trochu zavřít k bariéře. A jsme zase u té hlavy – chybělo mi sebevědomí jít víc dopředu. Přesto z toho byla první Top 10 a to mě zase nakoplo, že to tam je, a měl bych si více věřit.

Což se projevilo hned následující měsíc. První pódiium, byl to jeden z nejsilnějších momentů sezóny?

Cítil jsem už tlak – od sponzorů, od vedení týmu i vlastně od sebe samotného. V každé etapě jsem jel na hraně, ale vždy tam bylo něco: jeden den profil, jiný pád jezdců těsně přede mnou kousek do cíle. Poslední den jsem si řekl, že to prostě musím zlomit. Do poslední zatáčky sedm set metrů před cílem jsem přijel kolem desáté pozice, šel jsem dopředu a vzal za to. Sprintoval jsem ze zadu za vítězem, bylo to na pásku... a vyšlo z toho třetí místo. Chvilí jsem dokonce věřil, že bych mohl vyhrát. Ale i ta bedna byla obrovská úleva a radost po všech těch komplikacích.

Jak se vyvíjela sezóna dál?

Otočil jsem roli a víc pomáhal klukům v kopcovitých závodech. Bylo to fér – předtím pomáhali oni mně. Hodilo se mi to i jako příprava na další blok závodů. Ve Visegrad 4 Polska jsem získal dres nejlepšího Čecha, přidal několik Top 10 a čtvrté místo na O Puchar Ministra Obrony Narodowej. Byl to stabilní, dobrý blok závodů v Polsku.

Závěr sezóny poznamenal další pád. Můžete popsat situaci?

V závodě „Bitwa Warszawska“ to byla opravdu bitva. Najížděl jsem do sprintu ze čtvrté pozice, šest set metrů do cíle, technické zatáčky. V jedné z nich jsem jel širší stopu, abych byl rychlejší na výjezdu, protože jezdci přede mnou trochu zpomalili. Jenže tím tam

vznikl malý prostor a tu mezírku chtěl využít německý jezdec, a poslal to tam. Srazili jsme se a šli k zemi oba.

Bylo mi jasné, že s tolika odřeninami neovládnu nastoupit další týden na Okolo Bulharska. Nemohl jsem kvalitně spát, tudíž ani regenerovat. Ležel jsem oblepený, musel jsem si to převazovat. Když jsem jel na kole delší dobu, tak mi obvazy padaly a odlepovaly se, bylo to otravné. Takové věci se stanou, ale v tu chvíli to bylo frustrující.

Poslední závod byl Okolo Rumunska. Jaký byl?

Krásný. Pro mě nová země, nové prostředí. Startovali jsme v Craiově, kde zrovna byl na dovolené i český prezident – což byla docela vtipná historka. Můj maďarský spolujezdec přišel na pokoj a říká: „Hele, váš prezident je tady v obchodě.“ Já myslel, že si dělá legraci, a on mi ukázal fotku na Facebooku. Byl to fakt on, projížděl Rumunskem na motorce. Jinak závod super, v průběhu jsme během pěti etap projeli Brasov, Slobodziu a dojeli až do Bukurešti, kde bylo velké okruhové finále. Rumuni vytvořili skvělou atmosféru a byl to důstojný závěr celého roku. Poté jsem se ještě doplňkově zúčastnil MČR na dráze, kde jsem získal dvě bronzové medaile.

V Budapešti jste měl domluvené pokračování na rok 2026...

Po závodě jsme měli schůzku s vedením, kde jsme sezónu vyhodnotili a pláclí si na pokračování. Všechno vypadalo jasně – proto jsem také odmítl dvě jiné nabídky, které jsem měl už v září. Chtěl jsem zůstat v Evropě, být v klidu, neměnit materiál ani prostředí, být v první části sezóny jsem nějaké pochybnosti a otazníky měl.

Jak situace s týmem pokračovala?

V říjnu jsme odjeli na dovolenou s přítelkyní, rodiči i prarodiči do Turecka. Úžasný týden – moře, teplo, jídlo, výlety, a hlavně společně strávený čas s rodinou, to je k nezaplacení.

Po návratu jsem napsal šéfovi, že bych přijel podepsat kontrakt. Najednou ale jen „zobrazeno“, žádná odpověď. Volal jsem mu, nezvedal telefon. Sportovní ředitel mi řekl, že s ním mluvil před týdnem a vše je na dobré cestě, jen se čeká na podpis od nového sponzora – maďarské banky MBH. To mě na chvíli uklidnilo. Ale pořád nic nebylo podepsané. Na konci října jsem mu psal znovu, že jsem nervózní. A 31. října mi přišla zpráva: „Tým na konci roku končí. Příští rok jsou volby, a proto maďarská vláda sníží podporu o 80 % rozpočtu, a s tím nemáme šanci dál fungovat.“

Od vedení to bylo trochu neférové – sponzorské věci tohoto rozsahu se řeší dávno před koncem sezóny. Doufali, že se dohoda o sponzorství podaří vyjednat na poslední chvíli, a pokud by se dohodli, vyšli by

z toho dobře, protože by měli kompletní tým jezdců. Kdyby nám to však řekli v září, a my odešli jinam a v říjnu se se sponzory nakonec dohodli, museli by shánět kompletně celý tým nových jezdců. Takhle jsme všichni zůstali bez týmu, s nejistotou a pocitem, že nás „natáhli“. Přitom já jsem už dávno mohl být podepsán jinde. Je to prostě i byznys.

Jak jste na tu situaci reagoval?

Upřímně – byl to šok. V listopadu shánět tým je jako hasit požár hrnkem vody. Okamžitě

jsem kontaktoval svého agenta a začali jsme procházet všechny možnosti, kde by ještě mohlo být volné místo. Všude jsme ale naráželi na totéž: plné sestavy nebo vyčerpané rozpočty. Dokonce jsme se dívali i na týmy v Asii. Bylo to velmi hektické období.

Rodina mi byla jako vždy velkou oporou – přítelkyně, sestra, rodiče, prarodiče i širší rodina. Nebylo mi tehdy do zpěvu; myslel jsem na to každý den a bál se, že neseženu tým, což většinou znamená konec. Pomáhalo mi, když jsem mohl zajít za někým si popovídat, nebo jen být mezi lidmi, třeba na fotbale. Dostat myšlenky jinam mi vždycky trochu ulevilo.

A co nyní? Rýsuje se nějaké nové angažmá?

Ano, rýsuje. Probírali jsme to několikrát doma, zda je to vhodný krok, ale je to tým, který má základnu v obrovském městě, funguje už nějaký ten rok, a má dobrý závodní program. I když spíše v Asii. Koneckonců takhle pozdě už člověk nabídky zas tak moc nepřebírá, variant moc nebylo. Je to země, kam se jezdí nejen závodit, ale často i relaxovat. Řekněme to takhle. Oficiální oznámení bude prezentováno někdy v následujících týdnech.

Je ještě něco, co byste chtěl závěrem dodat?

Těším se na nové prostředí. V Epronexu jsem měl pár otazníků, nebylo to vždy úplně ono – a tím, že tým končí, se vlastně všechno vyřešilo samo. Asi to tak mělo dopadnout. Jsem vděčný za šanci, kterou jsem tam dostal. Nyní je čas se posunout zase dál, poznat nové lidi a nové závody. Hlavně chci být zdravý a připravit se na další sezónu bez bolesti a komplikací.

Redakce:

Tomáši, děkujeme za otevřený rozhovor. Přejeme úspěšnou a klidnou přípravu na rok 2026 a držíme palce v novém působišti.

Zdroj: Roadcycling.cz

OD MALLORKY PO ČÍNU: BÁRTOVÁ ZVLÁDLA NÁROČNOU CYKLISTICKOU SEZONU SKVĚLE

Rok plný cest, tréninku a tvrdých zkoušek. Gabriela Bártová, talentovaná česká silniční a dráhová cyklistka, znovu ukázala, že patří k nejvýraznějším mladým jezdkyňám v Evropě.

Začátek letošní sezony byl pro Gabrielu Bártovou ve znamení tempa, které obvykle udává jen světová cyklistická špička. Už na začátku ledna odjela s bratrem na dvoutýdenní soustředění na Mallorku, kde zahájila přípravu na únorové mistrovství Evropy na dráze. Krátký návrat domů, oslava tátova jubilea, a okamžitý přesun zpět na ostrov – tentokrát na první silniční závody sezony, sloužící zároveň jako ostrá příprava na dráhu – ty jen podtrhly, jak vážně k letošnímu roku přistupovala.

Po mallorském bloku následoval přesun do jižní Francie na závěrečnou fázi přípravy před evropským šampionátem a poté odlet do belgického Zolderu, kde se 12.-16. února konalo ME na dráze Elite. Zde společně s Barborou Němcovou obsadila solidní 11. místo v madisonu (závodě dvojic), jedné z nejnáročnějších disciplín na dráze. Po krátkém odpočinku už ale opět ladila formu – tentokrát na jediný světový pohár sezony, který se v březnu jel v turecké Konyi. V mimořádně silné konkurenci vybojovala 13. místo ve vylučovacím závodě a zejména skvělé sedmé místo v madisonu, čímž potvrdila svou formu i pozici mezi užší evropskou elitou. V květnu a červnu následoval rozsáhlý blok přípravných závodů napříč Francií, Německem a Českem, jak na silnici, tak na dráze. Vše směřovalo k mistrovství Evropy do 23 let v portugalské Anadii. Červenec ale přinesl směr emocí – ve vylučovacím závodě se tentokrát nepodařilo navázat na loňský medailový úspěch a výsledkem bylo 16. místo. Chuť si však Bártová spravila o dva dny později, když s parťačkou Barborou Němcovou dojezdy v madisonu na výborném šestém místě. „I tak to někdy je. Sport přináší emoce, ty krásné i méně krásné,“ okomentovala šampionát s klidem a nadhledem.

Po evropském šampionátu následovala zasloužená regenerace v Tatrách, kde bylo potřeba dočerpat mentální i fyzické síly, a poté návrat k tréninku před závěrem sezony. Srpen přinesl domácí radost – vítězství ve

scratchi na Memoriálu Otmaru Malečka v Prostějově a k tomu další pódiová umístění v závodech kategorie Class 1 a Class 2.

Záříjové mistrovství ČR na dráze pak potvrdilo její výbornou formu. Postupně získala titul v madisonu po boku Petry Ševčíkové, o den později přidala zlato ve scratchi i ve stíhacím závodě jednotlivkyň. Triumfální sérii završila vítězstvím v madisonu a druhým místem v omniu na závodě GP Přílba Moravy, v rámci Velké ceny Favoritu Brno. Celou sezону zakončila na 37. místě světového individuálního rankingu vytrvalceckých disciplín se ziskem 2123 UCI bodů, a také na 21. místě v rankingu madisonu – pozice, které ji řadí mezi nejlepší mladé dráhařky současnosti.

Na závěr sezóny ji čekala ještě jedna výzva. V říjnu odletěla do Číny na dva závody nejvyšší kategorie Women's World Tour. V úplně posledním startu sezóny zajela výborné 26. místo v konkurenci nejlepších světových týmů, a potvrdila tak, že její výkonnost roste i na silnici.

Sezóna byla dlouhá a náročná, odpočinek po sezóně byl více než zasloužený. Gabriela však už vyhlíží tu

další. Prosinčové mistrovství České republiky v omniu a jejím oblíbeném vylučovacím závodě bude prvním velkým testem zimní části. Vrcholem první poloviny nového roku pak bude únorové mistrovství Evropy na dráze v turecké Konyi.

Důležitým prvkem sezony bylo i stabilní zázemí, které jí již několikátým rokem poskytuje armádní sportovní centrum Dukla Praha. Partnery naší sportovkyně jsou také Obec Bouzov a Bouzovské lesy. „Je pro mě důležité mít kvalitní a stabilní podmínky. Díky nim

můžu závodit na této úrovni a věnovat se sportu naplno. Jsem také vděčná za podporu z domácího regionu – trénuji tu a jsem tu doma. Je skvělé vědět, že mám podporu i odsud,“ říká Bártová.

Děkujeme Gabriele Bártové za skvělou sezonu a její reprezentaci české cyklistiky. Přejeme jí, aby rok 2026 přinesl nové úspěchy, radost z tréninku i závodů a naplnění všech sportovních cílů.

Zdroj: ASC Dukla Praha/roadcycling.cz/ Foto: svet-cyklistiky.com/

OD VIDLÍ PO VIDLIČKU

Soutěž o nejlepší jídlo z lokálních surovin

Milé děti, máte nápad na tradiční nebo originální jídlo z lokálních produktů?
Uvařte ho, natočte krátké video a vyhraje zajímavé ceny!

Jak se zapojit?

- Vytvořte tým (sami/dvojice/skupina)
- Použijte lokální suroviny
- Uvařte jídlo, vhodné i do školní jídelny
- Natočte video (max. 3 minuty) + přidejte recept a postup

✉ Vše pošlete na e-mail: julie.zendulkova@moravska-cesta.cz
📞 nebo na WhatsApp: 724 111 510

Co můžete vyhrát?

- Koš plný regionálních dobrot z Hané
- Odměnu získá každý účastník soutěže

A jako bonus: spoustu zábavy a nové zkušenosti!

Porota hodnotí

- Použití lokálních surovin
- Originalitu nápadu
- Prezentaci (video + popis)

Důležité termíny:

Uzávěrka soutěže: středa 15. dubna
Vyhlášení výsledků: sobota 25. dubna
na festivalu **Vidle VIDLIČKA FEST** v areálu Centra ekologických aktivit **SLUŇÁKOV** v Horce nad Moravou

UVAŘTE NEJLEPŠÍ JÍDLO Z LOKÁLNÍCH SUROVIN A NATOČTE O TOM VIDEO!

Sluňákov

Od vidlí po vidličku

Projekt je realizován s finanční podporou Ministerstva zemědělství

GDH Podolí u Bouzova pořádá

53. ples Vovčatíků

k tanci i posechů hraje

kapela

FANTAZM

bohatá tombola

i občerstvení

sobota 28. 2. 2026

KD Loštice

od 20 hod

vstupné 200 Kč

Těšíme se na vás !!